

1.list Timoteovi

¹ Pavel, apoštol Ježíše Krista, podle zóizení Boha spásitele našeho a pána Jezukrista, nadíje naší, ² Timoteovi, vlastnímu synu u víøe: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce našeho a od Krista Ježíše Pána našeho. ³ Jakož jsem prosil tebe, abys pozůstal v Efezu, když jsem šel do Macedonie, viziž, abys pøikázal nikterým jiného uèení neuèiti, ⁴ Ani oblíbovati básní a vypravování rodù, èemuž konce není, odkudž jen hádky pocházejí, více nežli vzdílání Boží, kteréž jest u víøe, ⁵ Ješto konec pøikázání jest láska z srdce èistého a z svídolí dobrého a z víry neošemetné. ⁶ Od èehož nikteòí jako od cíle pobloudivše, uchýlili se k marnomluvnosti, ⁷ Chtíce býti uèitelé Zákona, a nerozumíjíce, ani co mluví, ani èeho zastávají. ⁸ Víme pak, že dobrý jest Zákon, když by ho kdo náležití užíval, ⁹ Toto znaje, že spravedlivému není uložen Zákon, ale nepravým a nepoddaným, bezbožným a høíšníkùm, nešlechetným a neèistým, mordéøùm otcù svých a matek, vražedníkùm, ¹⁰ Smilníkùm, samcoložníkùm, tím, kteòíž lidi kradou, lháòùm, kòivým pøísežníkùm, a jest-li co jiného, ješto by bylo naodpor zdravému uèení, ¹¹ Jenž jest podle slavného evangelium blahoslaveného Boha, kteréžto mnì svøeno jest. ¹² Protož dìkuji tomu, kterýž mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za tak vèrného soudil, aby mne v službì té postavil, ¹³ Ješto jsem prve byl ruhaè, a protivník, a ukrutník. Ale milosrdenství jsem došel; neb jsem to z neznámosti èinil v nevíøe. ¹⁴ Rozhojnila se pak náramnì milost Pána našeho, s vírou a s milováním, kteréž jest v Kristu Ježíši. ¹⁵ Vèrná^t jest tato øeè a všelijak oblíbení hodná, že Kristus Ježíš

přišel na svět, aby hořšíné spasil, z nichžto já první jsem. ¹⁶ Ale proto milosrdenství jsem došel, aby na mně prvním dokázal Ježíš Kristus všeliké dobrotivosti, ku příkladu těm, kteříž mají uvěřiti v něho k životu věčnému. ¹⁷ Protož Králi věků nesmrtelnému, neviditelnému, samému moudrému Bohu budiž čest i sláva na věky věků. Amen. ¹⁸ Toto^t přikázání poroučím tobě, synu Timotee, totiž abys podle předěšých o tobě proroctví bojoval v tom dobrý boj, ¹⁹ Maje víru a dobré svědomí, kteréžto niktež potrativše, zhynuli u víše. ²⁰ Z nichžto jest Hymeneus a Alexander, kteréž jsem vydal satanu, aby trestání jsouce, učili se nerouhati.

2

¹ Napomínám^t pak, aby především činniny bývaly pokorné modlitby, prosby, svaté žádosti a díky činniny za všelijaké lidi, ² Za krále i za všechny v moci postavené, abychom tichý a pokojný život vedli ve vši zbožnosti a šlechetnosti. ³ Nebo to^t jest dobré a vzácné před spásitelem naším Bohem, ⁴ Kterýž chce, aby všelijací lidé spaseni byli a k známosti pravdy přišli. ⁵ Jeden^t jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, ⁶ Kterýžto dal sebe svého mzdu na vykoupění za všechny, na osvědčení čestem svým. ⁷ K čemuž postaven jsem já za kazatele a apoštola, (pravdu^t pravím v Kristu a neklamám^t,) za učitele pohanů u víše a pravdi. ⁸ Protož chtěl bych, aby se modlili muži na všelikém místě, pozdvihující čisté rukou, bez hněvu a bez roztržitosti. ⁹ Takž také i ženy aby se oděvem slušným s stydlivostí a s stědmostí ozdobovaly, ne strojením a křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, anebo perlami, anebo drahým rouchem, ¹⁰ Ale (tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě zbožnosti,) dobrými skutky. ¹¹ Žena a^t se uč mlčeci,

ve všelíké poddanosti. ¹² Nebo ženi nedopouštím uèiti, ani vládnouti nad mužem, ale aby byla v mlèení. ¹³ Adam zajisté prve jest stvoøen, potom Eva. ¹⁴ A Adam nebyl sveden, ale žena svedena jsuci, pøíèinou pøestoupení byla. ¹⁵ Ale však spasena bude v plození dítí, jestliže by zůstala u víøe, a v lásce, a v posvícení svém, s støedností.

3

¹ Vírná^t jest tato øeè, žádá-li kdo biskupství že^t výborné práce žádá. ² Ale musí^t biskup býti bez úhony, jedné manželky muž, bedlivý, støedmý, vážný, k hostem pøívítivý, zpùsobný k uèení. ³ Ne pijan vína, ne bitec, ani mrzkého zisku žádostivý, ale mírný, ne svárlivý, ne lakomec, ⁴ Kterýž by dùm svùj dobøe spravoval, a dítky své mìl v poddanosti se vší šlechtností. ⁵ (Nebo jestliže kdo domu svého spraviti neumí, kterak o církev Páni peøovati bude?) ⁶ Ne novák, aby snad nadut jsa, neupadl v potupení jáblovu. ⁷ A musí^t také i svìdectví dobré mítí od tìch, kteøíž jsou vnì, aby neupadl v pohanìní a v osidlo jáblovu. ⁸ Takž podobnì jáhnové musejí býti poctiví, ne dvojího jazyku, ne mnoho vína pijící, ne žádostiví mrzkého zisku, ⁹ Mající tajemství víry v svìdomí èistém. ¹⁰ A ti také a^t jsou nejprv zkušeni, a tak a^t pøisluhují, jsouce bez úhony. ¹¹ Též i manželky jejich musejí býti šlechtné, neutrhavé, støedmé, ve všem vírné. ¹² Jáhnové buítež jedné manželky muži, kteøíž by své dítky dobøe spravovali i své domy. ¹³ Nebo kteøíž by dobøe pøisluhovali, dobrého stupni sobì dobudou, a mnohé doufanlivosti u víøe, kteráž jest v Kristu Ježíši. ¹⁴ Toto^t píší tobì, maje nadìji, že brzo pøijdu k tobì. ¹⁵ Pakli^t prodlím, abys vidìl, kterak máš v domu Božím chovati se, jenž jest církev Boha živého, sloup a utvrzení pravdy. ¹⁶ A v pravdì veliké^t jest tajemství zbožnosti, že Bùh zjeven jest v tìle, ospravedlnìn v Duchu,

ukázal se andilùm, kázán jest pohanùm, uvìøeno jemu na svìti, vzhùru pøijat jest ve slávu.

4

¹ Duch pak svìtle praví, že v posledních èasích odvrátí se nikteøí od víry, poslouchajíce duchù bludných a uèení íábelských, ² V pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svìdomí své, ³ Zbraðujících ženiti se, pøikazujících zdržovati se od pokrmù, kteréž Bùh stvoøil k užívání s díkèinìním vìøícím a tím, jenž poznali pravdu. ⁴ Nebo všeliké stvoøení Boží dobré jest, a nic nemá zamítáno býti, což se s díkù èinìním pøijímá. ⁵ Posvìcuje se zajisté skrze slovo Boží a modlitbu. ⁶ Toto pøedkládaje bratøím, budeš dobrý služebník Jezukristùv, vykrmený slovy víry a pravého uèení, kteréhož jsi následoval. ⁷ Svìtské pak a babské básni zavrz, ale cviè se v zbožnosti. ⁸ Nebo tělesné cvièení malého jest užitku, ale zbožnost ke všemu jest užiteèná, a má i nyníjšího i budoucího života zaslíbení. ⁹ Vìrná⁺ jest tato øeè a hodná, aby všelijak oblíbena byla. ¹⁰ Proto zajisté i pracujeme, i pohanìní neseme, že naději máme v Bohu živém, kterýž jest spasitel všech lidí, a zvláštì vìøících. ¹¹ Ty vìci pøedkládej a uè. ¹² Nižádný mladostí tvou nepohrdej, ale buì pøíkladem vìrných v øeèi, v lásce, v duchu, u víøe, v èistoti. ¹³ Dokudž k tobì nepøijdu, buiìž pilen èítání, a napomínání, i uèení. ¹⁴ Nezanedbávej daru, kterýž jest v tobì, jenž jest dán skrze proroctví s vzkládáním rukou starších na ti. ¹⁵ O tom pøemyšluj, v tom buì ustavièní, aby prospích tvùj zjevný byl všechnìm. ¹⁶ Budiž sebe pilen i uèení, a v tom trvej; nebo to èinì, i samého sebe spasíš, i ty, kteøíž tebe poslouchají.

5

¹ Staršího zuøivì netresci, ale napomínej jako otce,

mladších jako bratøí, ² Starých žen jako matek, mladíc jako sestry, ve vši èistoti. ³ Vdovy mìj v uctivosti, kteréž pravé vdovy jsou. ⁴ Pakli která vdova syny nebo vnuky má, nechaž' se oni uèí pøedni k svému domu pobožnosti dokazovati, a zase rodièùm se odplacovati; nebo⁴ jest to chvalitebné a vzácné pøed oblièejem Božím. ⁵ Kteráž' pak právi vdova jest a osamìla, má^t nadìji v Bohu, a trvá^t na modlitbách a svatých žádostech dnem i nocí. ⁶ Ale rozkošná, ta živa jsuci, již umøela. ⁷ Protož jim to pøikaž, a^t jsou bez úhony. ⁸ Jestliže pak kdo o své, a zvláštì o domácí péèe nemá, zapøel^t jest víry, a jest horší nežli nevìsíci. ⁹ Vdova buì vyvolená, kteráž by nemìla ménì šedesáti let, kteráž byla jednoho muže manželka, ¹⁰ O níž by svìdectví bylo, že dobré skutky èinila; a jestliže dítky své zbožni vychovala, do domu pocestné pøijímala, jestliže svatým nohy umývala, jestliže bídným posluhovala, jestliže každého skutku dobrého pilná byla. ¹¹ Ale mladých vdov nepøijímej; nebo když, nedbajíce na Krista, v chlipnost se vydadí, teprv se vdávati chtějí, ¹² Jsouce již hodné odsouzení, protože první víru zrušily. ¹³ Nýbrž také i zahálejíce, uèí se choditi po domích; a netoliko nedìlné, ale jsou i klevetné a všeteèné, mluvíce, což nesluší. ¹⁴ Protož chci, aby se mladší vdávaly, dìti rodily, hospodynì byly, a tak žádné pøìèiny protivníku nedávaly ku pomlouvání. ¹⁵ Nebo již se nikteré uchýlily zpìt po satanovi. ¹⁶ Protož má-li^t kdo vísíci neb která vísíci vdovy, opatrujž je, a nebuì obtížována církev, aby tím, kteréž právi vdovy jsou, postaèilo. ¹⁷ Pøedložení, kteøíž dobøe spravují, dvojí cti hodni jmíni buíte, zvláštì ti, kteøíž pracují v slovu Božím a v uèení. ¹⁸ Nebo praví Písmo: Volu mlátícímu nezavížeš úst. A hoden^t jest dìlník své mzdy. ¹⁹ Proti staršímu žaloby nepøijímej, leè pode dvìma nebo tømi svìdky. ²⁰ Ty pak, kteøíž høeší,

pøede všemi tresci, aby i jiní bázeò mìli. ²¹ Osvìdèujiť pøed oblièejem Božím a Pána Jezukrista, i vyvolených andlù jeho, abys tìchto vícì ostøíhal bez pøijímání osob, nic neèinì podle náchylnosti. ²² Nevzkládej rukou rychle na nižádného, a nepøiúèastòuj se høíchùm cizím. Sebe samého ostøíhej v èistotì. ²³ Nepij již více vody, ale vína skrovnì užívej, pro svùj žaludek a èasté nemoci své. ²⁴ Nìkterých lidí høíchové prve zjevnì jsou, pøedcházející soud, nìkterých pak i následují. ²⁵ A takž také i skutkové dobøí prve zjevnì jsou. Což pak jest jinak, ukrytí se nemùže.

6

¹ Kteøížkoli pod jhem jsou služebníci, ať mají pány své za hodné všì uctivosti, aby jméno Boží a uèení jeho nebylo rouháno. ² Kteøíž pak mají pány vìøící, nechažť jich sobì nezlehèují, protože jsou bratøími, ale tím raději slouží, protože jsou vìøící a milí, dobrodiní Božího úèastníci. Tomu vyuèuj a napomínej. ³ Jestližeť pak kdo jinak uèí, a nepovoluje zdravým øeèem Pána našeho Jezukrista, a tomu uèení, kteréž jest podle zbožnosti, ⁴ Takovýť jest nadutý, nic neumìje, ale nemoudrost provodí pøi otázkách a hádkách o slova, z kterýchžto pochází závist, svár, rouhání, zlá domníní, ⁵ Marné hádky lidí na myslì porušených a pravdy zbavených, domnívajích se, že by zbožnost byla zisk tělesný. Takových se varuj. ⁶ Jestíť pak zisk veliký zbožnost, s takovou myslí, kteráž na tom, což má, pøestati umí. ⁷ Nic jsme zajisté nepøinesli na tento svìt, bezpochyby že také nic odnésti nemùžeme. ⁸ Ale majíce pokrm a odív, na tom pøestaneme. ⁹ Kteøíž pak chtí zbohatnouti, upadají v pokušení, a v osidlo, a v žádosti mnohé nerozumné a škodlivé, kteréž pohøižují lidi v zahynutí a v zatracení. ¹⁰ Koøen zajisté všeho zlého

jesti^t milování peněz, kterýchžto některé žádostivi jsouce, pobloudili od víry a sami se naplnili bolestmi mnohými. ¹¹ Ale ty, ó èlovièe Boží, takových vící utíkej, následuj pak spravedlnosti, zbožnosti, víry, lásky, trpìlivosti, tichosti. ¹² Bojuj ten dobrý boj víry, dosáhni vìného života, k nìmuž i povolán jsi, a vyznals dobré vyznání pøed mnohými svìdky. ¹³ Pøikazuj^t tobì pøed Bohem, kterýž všechno obživuje, a pøed Kristem Ježíšem, kterýž osvidìil pøed Pontským Pilátem dobré vyznání, ¹⁴ Abyš ostòíhal pøikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista, ¹⁵ Kteréž èasem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících a Pán panujících, ¹⁶ Kterýž sám má nesmrtelnost, a pøebývá v svìtle nepøistupitelném, jehož žádný z lidí nevidìl, aniž vidìti mùže, kterémužto èest a síla vìená. Amen. ¹⁷ Bohatým tohoto svìta pøikazuj, a^t nejsou vysokomyslní a a^t nedoufají v nejistém zboží, ale v Bohu živém, kterýž dává nám hojnost všeho ku požívání. ¹⁸ A a^t dobøe èiní, a bohatnou v dobrých skutcích, a snadní a^t jsou k udílení, i pøívìtiví, ¹⁹ Tak sobì skládajíce základ dobrý k èasu budoucímu, aby dosáhli vìného života. ²⁰ Ó Timotee, což^t jest svìøeno, ostòíhej, utíkaje bezbožných daremních kòikù a odporù falešnì nazvaného umíní, ²¹ Kterýmž některé chlubíce se, z strany víry pobloudili od cíle. Milost Boží s tebou. Amen. K Timoteovi první list psán byl z Laodicie, mìsta hlavního Frygie Pakaciánské.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900